

val. — Vile rojenice so se ogl
sile pri Dorothy Smid in pust
le krepkega prvorojenčka.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Henderson 6628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po razmahalcih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83

No. 218

Wed., Nov. 6, 1946

JAMAR:

Se o ubežnikih

I.

Videti je, da zadeva ubežnikov iz boljševarskih dežel prihaja resno na zelene mize svet urejujočih diplomatov. V Londonu so sklenili, da bodo vsem tem ubežnikom dali posebne potne liste, s katerimi bodo lahko potovali v poljubne države sveta, če bodo nanje dobili — vizum. In za ta vizum gre, ki se zdejda daje pravico naseljivati ali vsaj vstop v kako državo. Drugače bo to samo en dokument več poleg drugih, da bomo lahko dokazali več ali manj natančno svojo identiteto.

Sicer pa ti ubežniki, razmetani na vseh krajih Evrope, še vedno žive v strahu, kaj bo z njihovo usodo. Ti, ki so v Italiji, še celo, kajti vedno pogostje se oglašajo v listih članki, ki napadajo "nadležne tučce," očitajoč jim, da so gangsterji, črno borzizanci itd. ter so zanje ustanovili posebni italijanski kamp; vanj prideš, če te ustavi na cesti, pa slučajno nimaš vseh dokumentov pri sebi, ne puste ti pa, da jih greš domov iskat. Prideš v kamp, a iz njega? Kam? Zdej pravijo, da jih bodo internirali nekje na otokih, a potem s teh otokov? Kakršna bo vlada in njeno razmerje do Tita. Če se bosta združili za še tesnejše sodelovanje socialistična in komunistična stranka, se ne obetajo lepi dnevi ne tem v italijanskem protikomunističnem kampu, ne onim, ki so v aleatskih ubežniških taboriščih. Te dni je italijanska vlada obravnavala na eni svojih zadnjih sej o "nadležnih tučcih," in razni svetovni odbori, ki imajo skrbeti za begunce, so — po naročilih listov — začeli razmišljati tudi o tem, kam z nami v primeru, da je mir z Italijo podpisan in bi padli pod italijansko upravo. Tedaj bi nastopil čas, ko bi naš najbrže italijanska vlada izročila Titu v zameno za svoje ljudi, ki jih Tito za ta namen še drži v Jugoslaviji. Toda — uradno je bila dana beseda od strani aleatov iz Caserte, aleatskega generalnega štaba, da ne bo nihče prisiljen vrnjen nazaj, razen, če ni "vojni zločinec, kvizling, ali izdajalec." Dodano pa je, da "samo po natančnejšem pretresu njegove krivde od aleatske strani." — Kdo vse pa bo lahko obveljal za kolaboracionista v današnji zmedbi pojmov tudi pri — zahodnjakih?

Tako še vedno ne živimo osvobodjeni od strahu, dasi je direktni pritisk v taboriščih za malo spoznanje poenajal. Zdej pa se oglašajo indirektni pritiski v listih, ki nam rišejo težave imigracije v tuje države. Tako piše "The Rome Daily American" od 26. okt. naj ubežniki nikar ne mislijo, da se jim bo v svetu godilo kot doma; vprašanje je sploh, kam jih bodo vrgli, kajti v U. S. A. ne bo mogoče, ker je svojo kvoto jasno opredelila in ni verjetno, da bi jo preokročila; Kanada bo sprejela 4.000 Poljakov; v latinske južne ameriške države pa se preseljevanje tudi ne bo začelo prej kot "po enem letu" in pogoji ne bodo lahki. Največ teh držav hoče farmerskih delavcev, ki bodo lahko prenašali subtropsko podnebje in bodo delali v pionirskih okoliščinah. Potem nekaj mehaniziranih in napolizkušenih delavcev. Opozorjamo pa D. P., da — preden bodo dobili svojo lastno zemljo — bodo morali delati dolgo dobo kot farmerski delavci z najskromnejšo delavsko mezdno.

Tako je po teh sporočilih nam odmerjena usoda kolonov in črnec, ki bomo na milost in nemilost izročeni privatim prigajanjem v prerijah in gozdovih, ločeni drug od drugega in razdeljeni kot poceni delovna moč, ki jo je treba izrabiti do konca za najmanjši denar. Ta usoda kolonialnega delavca čaka našo emigracijo, ki je bežala iz dežele zato, ker so nas zahodni zavezniki pustili na cedilu in dali našo državo v roke ljudem, ki se jim danes postavljajo nasproti kot sovražniki; mi pa smo se branili proti njim in za — anglosaško stvar tako, kakor smo se v tistih razmerah edino mogli. Danes zahodni svet to ve in tudi že razumeva — pa vendar le sledi nehumani in kruti besedi predsednika UNRRE La Guardie, ki je predlagal, naj se te ljudi enostavno razmeče kot delovna sila po vsem svetu. . . . To se pravi, sortirati te ljudi po strankah in letih, vprašati po svetu, kdo hoče poceni sužnje, in jih nato poslati na zahtevo na konec sveta — pa vseeno, če je s tem razbita družina. . . . Kaj pa s starci in ženami z otroki, ki jih nihče ne bo jemal v dnino?

Ali se vam ne zdi, da nismo zaslužili take usode, zlasti še, ker smo morali zapustiti svoje domove zaradi zahodniške zgrešene politike nasproti Stalinu in — komunizmu. Zdej smo prejeli — dvojno kazen od istih oblastnikov: izgubili smo — ne po svoji krivdi — domovino, in postali sužnjska delovna moč, na razpolago vsakemu za nekontrolirano največjo izrabo!

V takem obupnem razpoloženju smo brali v največjo uteho izjemno ameriško mnenje o beguncih, kakor ga je priobčil list "Washington Post" in je bil ponatisnjen v rimskem ameriškem listu. Tu piše poročevalec o omenjenem predlogu La Guardie gospodarsko socialnem svetu UNO: "Kakor našo tako je tudi ostale vlade spravil ta predlog v zadrego zato, ker je bilo povsod videti pripravljenost za reševanje begunskega vprašanja na vzvišenih in humanitarnih, toda povsem negotovih načelih."

Nato pa dodaja oznake ubežnikov, za katere moramo biti ameriški svetu iz srca hvaležni. Ta je nas razumel

in nas označil kot zaslužio: "To so v resnici izbrani ljudje, ki jih je izločil neusmiljeni razvoj naravne izbire. To so ljudje, ki so kljubovali totalitarizmu od njegovih začetkov ter so bili dovolj žilavi, da so preživeli vse njegove napore za njihovo iztrebljenje. To so ljudje, ki znajo ceniti svobodo nad vse, ker so zanj preveč trpeli." (Konec jutri.)

BESEDA IZ NARODA

Za naše brezdomce

Cleveland, O. — Vsem tistim, ki ste kupili tikete in s tem pomagali, da smo tako lepo uspeli z našim zbiranjem v sklad za naše uboge begunce brezdomce, se tem potom želim prav iskreno zahvaliti. V resnici mi manjka pravih besed, da bi se vam mogla vsem zadostno zahvaliti. Prav lepa hvala vam vsem, ki ste bili tako prijazni do nas, ki smo vas nadlegovali po hišah za prispevke oziroma ste kupili tikete. V mnogih krajih smo slišali: saj je bila že ena druga tukaj, pa naj bo, bomo pa še od vas kupili . . . itd. O, kakšno veselje je bilo to za nas, ki smo se trudili za pomoč tem revežem, ki tavajo v tujini.

Blagor vam usmiljena srca, ker usmiljenje boste dosegli pri Bogu, ko pride tisti čas, da se bomo morali posloviti s tega sveta in ko vam poreče Gospod: lačen sem bil, pa ste mi dali jesti, žejen sem bil, dali ste mi piti, nag sem bil, pa ste me oblekli, pridite in zasedite prestol, ki vam ga je pripravil moj Oče, ker ste poslušali moje nauke. Šele takrat bomo vsi spoznali, kaj pomni dobro dela, ki jih vršimo sedaj s tem, da pomagamo ubogim in zapuščenim beguncem. Vsak cent bo stotero poplačan.

Zato vas pa že sedaj prosim, da nam boste pomagali še in še, dokler se ne zboljšajo razmere za te naše uboge brate in sestre v Kristusu. Naročilo mi je bilo, da ne smem dosti pisati, a ne morem pomagati drugače, kot da se prav srčno zahvalim v imenu "odboru 100" za tako velikodušne darove, ki smo jih prejeli. Tako sem prejela od družine Gornik na St. Clair Ave. \$25.00 za tikete, po Mr. A. Grdini \$10 iz daljne Pasadena, Calif., od Mr. Louis Arkota, iz Farrell, Pa. sem prejela po Mr. Intiharju \$6.00, od Atonije Luin in od Mrs. Rozi Cimperman iz 1315 E. 55 St. dva dolarja. Bog plačaj vsem skupaj.

U tega se vidi, da je naš slovenski narod še vedno doberga in usmiljenega srca in pripravljen pomagati ubogim brezdomcem. Naj vas še opominim, da ja ne boste pozabili priti v nedeljo 10. novembra v cerkevno dvorano fare sv. Vida in sicer točno ob treh popoldne, kjer se bomo zabavali pri tisti veseli igri s številkami in ob tej priliki bomo tudi videli, kdo bo deležen nagrad na tiste, tikete, ki smo vam jih prodajali. Pa tudi prigrizek bo na razpolago, fini domači krofi in okusni sendviči in seveda tudi za suha grla bo "mazilo" na razpolago.

Le pridite vsi od blizu in daleč da bo večji kupček. Vsi, ki imate še tike, ste prošeni, da vrnete odrezke gotovo do četrtka zvečer in če jih pa kateri še želi, pa me samo pokličite, pa vam jih bom prinesla.

Torej, na svidenje v nedeljo 10. novembra ob treh popoldne v cerkveni dvorani pri sv. Vidu. Pozdravljeni,

Mary Stanonik.

Malenkosti

Dostikrat si laskamo, kakor da smo dobri angeli, pa pozabimo skrbeti, da bi bili dobri ljudje. Kot katoličanje bi pa morali vedeti, kako se lahko vsak dan vežbamo v tistem junaštvu ljubezni do bližnjega: če smo n. pr. prijazni do černih lju-

di, če potrpiamo, ko nam kdo kaj zalega stori, se ne razburimo, ko nam kdo kaj poškoduje, raztrga, razbije. Koliko priložnosti za dela ljubezni in usmiljenja se nam nudi vsak dan! Pomislimo, kolikokrat lahko kaj dobrega svetujemo, saj je toliko ljudi, ki si ne znajo pomagati. Dobra beseda, pozdrav, kratko pismo — vse take malenkosti so pred Bogom zlata zrna za nebeško kromo. Ali ne obljublja Kristus plačila v nebesih celo za kupico hladne vode, ki jo natočimo v ljubezni in damo žejnemu!

Za velika, odlična, pozornost vzbujajoča dela, ki jih nekateri pričakujejo, najbrž ne bo ne časa ne prilike. Zato pa izvršujmo mala dobra dela vsakdanjosti. Najmanjše delo ljubezni je večje kot največja beseda ljubezni brez dejanja; pa je tudi večje, kot največje, kar se izvrši brez ljubezni. Ne čakajmo na čas, kajti tudi čas nas ne čaka.

Resnicoljub.

Hiša je dogotovljena

Cleveland, O. — Naznanje javnosti. Nova hiša, ki jo je korporacija pustila zidati s petimi drugimi hišami istočasno, zato, da so jih zidali ložje in ceneje, je sedaj dogotovljena v vsem, kar je bilo v pogodbi. Ta hiša je sedaj na prodaj domačemu človeku, ki bi bil povsem zadovoljen pristopiti med sosede ostalih novih hiš.

Korporacija želi, da bi se v tej okolici naselili domači — drug drugemu prijazni ljudje, da bi na ta način ohranili to novo naselbino v najlepši slogi in tudi v lepoti. Edino tukaj je in bo mogoče doseči kaj takega. Tu je restrikcija, ki določuje posebne privilegije, da morajo biti vse hiše zidane in okrog njih pa vrtovi, ki delajo svoji in sosedovi hiši kras. Na ta način bodo hiše obdržale in še povečale ceno in veljavo sebi in sosedu. Korporacija bo šla v tem na roke vsem lastnikom hiš.

Korporacija računa, da bo ta naselbina nekaj izvanrednega, to pa za to, ker bodo lastniki dosegli vse, kar bodo videli potrebno. Lahko bodo branili svoje pravice in si odredili v soglasju vsa potrebna izboljšanja. Kdor bo vstopil ali pristopil v to družbo lastnikov, je tako rekoč protektiran za vse, kar se tiče izboljšanja te okolice.

Kar se tiče zidave teh hiš, naj bo rečeno, da je zidarsko delo najboljšje vrste. Tisti, ki so opazovali dela priznavajo, ker so delavci delali ne za kontrakt, pač pa so bili plačani od ure dela. Prav tako za material; ves material je korporacija plačevala in niso hranili z njim. Hiše so najmodernejše teh časov. Oprema v hišah je najmodernejša. Vsi, ki si jo ob času otvoritve videli, so to priznali in se čudili. Poprej so nekateri menili, da bodo te hiše manjše kakor so, sedaj vsake, da so dovolj velike za vsako družino in dovolj moderne za vsakega profesionalca ali premožnika.

Tudi to pripovedujejo taki, ki se razumejo na stavbena in zidarska dela, da je za ceno, ki se zahteva, dovolj ugodna. Nekateri so delali pripombe rekoč: "Taka hiša, ki je tako narajena, bi bila nekje v Euclidu \$16,000.00." Temu pa bodi

odgovorjeno tole: Ne vem zakaj bi bila hiša 9 ali 10 milj od tukaj izven mesta vredna več, kakor hiša tukaj, ki je toliko bližje mesta, kjer so vse parcele vredne veliko več, nego one, ki so tako daleč od mesta.

Tukaj moramo računati na naselbino, ki bo ostala, kjer imamo naše nvesticije zadnjih 50 let. Tu smo pri jezeru, kjer se ceni zemlja najdražje. Tu smo ob cesti, po kateri smo v petih minutah sredi mesta. Tu smo pri svojih ustanovah: cerkve in narodni dom, trgovine in gledišča. Namesto da se vozimo po 10 do 20 milj dnevno tje in nazaj, naj bi ta čas obrnili za svoj počitek, naj bi sedeli v hiši, poslušali radio in gledali lep cvetlični vrt, kjer je še veliko prazne zemlje ob hiši in za hišo.

Tisti, ki so pred dobrim letom majali z glavo in rekli: — "Na teh jamah in pogorišču ne bodo nikoli stale hiše," danes že mislijo drugače. Danes pravim, ko še ni niti začetek izboljšanja in olepsave. Od danes eno leto, ko bo vsaj upam izgotovljen park z igriščem med novo cesto in pa med East Ohio Gas Co., bo ta naselbina dobila še enkrat tako veliko vrednost. Ko bo pa poteklo še eno leto ali dve, ko bo začelo razgrinjati lepo zeleno drevje svoje veje in delati senco nad novimi hišami, potem bodo prišli ljudje visokega stanu in bodo povpraševali, če je katera teh hiš na prodaj. To si zapomnite danes in spravite ta dopis do časa, ko se bo vse to v resnici zgodilo.

Vem, da bo malokdo verjel danes, kakor niso verjeli poprej, toda danes stoje krasne hiše, ki bodo ostale nespremenjene, okrog teh hiš pa bodo naredili krasote vrtovi, kakor nikjer drugod. Vsi vrtovi bodo kakor eden vrt, ko bo popotnik mimogrede pogledal med hišami v ozadje, bo videl kar en sam velik cvetličnjak.

Avtomobil ne bo kvaril lepega vrta, ker ima svojo "hišo" v hiši in bo varen pred tatovi. Ko se bosta zvečer pripeljala on in soproga z družino iz gledališča v deževni noči, ne bo treba hoditi na dvorišče v dežju in snegu, marveč zapelje kar v del hiše in vsa družina je na gorkem in takoj v hiši.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje z 1. strani)
ni služil niti Bogu niti narodu. Odobral je pokolje in pripravljati načrte za uničenje Srbov, Hrvatov, Židov in muslimanov. Poveljeval je Paveliča in sejal žalost po Bosni in Hercegovini. Ta škof — je dodal vojaški tožilec — je zaslužil vešala in številni odgovorni poglavarji katoliške cerkve, med katerimi je v prvi vrsti zagrebški stolnica z nadškofom Stepincem na čelu so še vedli na enak način."

Ko to pišem mi še ni znan izid obravnave in se na to še povrnem. Vidi pa se, da se postopa po vsej državi na isti dogovorjeni način. Povsod se vlačijo pred sodišče predvsem duhovniki. Namen je jasen.

KAJ JE OZADJE PROCE-SOV PROTI SKOFOM? Iz čistost zanesljivega vira vem, kako se je izrazil o procesu proti škofu Stepincu predsednik hrvaške komunistične vlade Bakarić. Rekel je zaupni osebi: "Stepinca smo morali obsoditi 'radi javnega mnenja.' Ni nam pa na tem, da bi sedel v ječi. Od nunce je odvisno, ali se hoče pogajati." — Ko je govoril o javnem mnenju je mislil Bakarić na pastirski list Stepincev, ki je tako naravnost povedal, da je v Jugoslaviji preganjanje katoličanov. Vlada je hotela pri nepoučenih pokazati, da upravičeno preganja Cerkev. Dalje misli Bakarić, da se bo Vatikan pogajal in da tako dobi Zagreb škofa, ki ne bo upal tako ostro na-

Kaj hočete še več. Ali je kaj drugega mogoče biti lepše in prijetnejše? Ne, le tu doma v svoji naselbini, za katero so toliko let trdo delali naši pionirji, je in bo najprijetnejše. Ne strahste se dima, tega bodo odpravili, ker ta dim in prah ne pada samo tu v bližini, temveč ga nosi sapa na velike daljave, to so znašli zadnje čase in zato se od vseh strani gre za tem, da se kajenje dimnikov in lokomotiv odpravi in to bo tudi doseženo.

Možje korporacije so prepričani, da bo ta nova naselbina v par letih to, kar so danes samo še sanje. East Ohio Gas Co., bo ob novih dvonadstropnih poslojnih naredila najlepše vrtove, ki bodo parku in naši naselbinji delali kras. Prahu ne bo nobenega in ne ropota.

Korporacija se že pogaja s kontraktorji, da se začne z zidavo še vseh ostalih hiš v kolikor imamo še na razpolago parcel. Nove hiše ne bodo tako visoke, zidane bodo in ceneje. Tako bo ugodno vsem in vsem bo dana prilika, da si ustanove stalne, krasne nove zidane domove v naselbini, kjer so začeli naši predniki svoja prva ognjišča.

Kupec za prevzem nove hiše se lahko zglaši pri katerem koli odborniku korporacije, da dobi še druga pojasnila. Cena hiši je samo to, kar smo plačali računov.

Anton Grdina, predsednik.

SLOVENSKA NARODNA ČITALNICA

bo vprizorila

raznoličen

KONCERT

10. NOVEMBRA OB 4. POP.

v avditoriju SND
na S^t. Clair Ave.

Na programu bodo pevske zbori, solospeli, dvospeli, četverspevi, solo na vijolino, solo na klavir, umetni ples in akrobatika.

Ob 8 zvečer prične ples v avditoriju. Pete Srnick in njegov orkester bo igral za ples.

BONIFACIČU so partizani zabranili, da bi šel na služben pregled župni in na birmovanje. Ustavili so njegov avto in sneli gumijaste obroče koles (rubers). Ko se je pritožil, so mu rekli na policiji, da proti ljudski volji ne morejo ukreniti ničesar.

Za četrtim pasazirjem sem se pehal v misli, da bi izbrav pravega, ki bi se prvim trem prilegal kot puranova pečenka na zahvalni dan, ki bo shajal z nami in mi ž njim, da bomo vsi štirje enako govorili in enako mislili, vsaj kadar bomo mislili naglas, pa da bo znal vsak svoje samostojno mnenje lepo držati zase, če bo videl, da bi debata povzročila napačen špetir.

Ta in oni mi je prišel na misel, ki bi se k nam urajmal kot nikoli tega. Pa je bil enkrat ta, drugič pa drugi premislek. Ta bi morda ne imel časa, oni bi imel čas, pa bi morda sili v New York, tretji bi šel z nami, ampak ne z avtom, ki se lahko zbosi ali kako drugače pokrotvili.

Štel in izbiral sem jih čez dan na ofico, po poti tje in domov grede, pri večerji, ko ima človek pri solati najboljšo fantazijo, ko sem se spravljaj spat in sem buil v strop, pa iskal uroke; zjutraj ko sem vstal in iskal škarpe pod posteljo ali kamor sem jih že zvečer zbral. Zato ni čudno, če sem enkrat v ofici, ko sem pozabil preveč naglas misliti, iz globočine svojega dobrega srca vzhnil: "Le kje bi staknil še četrtega?" To ni bilo vprašanje, ampak klic utrjene duše, ki se matra po tem svetu v pokoro za svoje malce nerodno življenje.

Pa je moj cenjeni generalni štab menda ali pa najbrže čakal uprav na take srčne zdihe, ker od Mickine mize sem zaplozla mili glas: "Znam kuhati, znam prati in fante tud' štimati. . . . saj se skoraj za vami mečem, pa me ne marate s seboj. Kaj pa stikaš za drugimi in se gnjaviš za četrtim. Kar mene bi vprašal. . . ." in kaj vem, kaj je še govorila, ker nisem čakal konca, ampak sem bil že sredi njenega ponujanja zadej med stroji, kjer sem med ropotanjem in šumenjem zopet lahko mislil.

Ko sem prišel zopet nazaj na ofice, sem govoril kar tako nesplošno: "Da ne bo kake pomoči, naj bo enkrat za vselej zapopadeno, da bomo šli na Wil-lard štirje, in sicer vsi štirje možiki. Če bi se pa kdo drug rad peljal, naj si pa kar sam najame bagre in naj se pelja magari v Dolenjo vas po putu klobas, ali kamorkoli. Upam in se zanesem na to, da sem dovolj razločno govoril." Akrobati, ali sem jim jo povedal, sem si mislil. Nekako tako, kot je ranjki Sakser navadno, kadar je hotel svoje podložne ošpotali. Kadar se mu je kateri kolj pregrešil, je prišel Sakser v ofice in držal se je grdo, kot bi imel krče v želodcu. Nekaj časa je sedel tam pri svoji mizi, premetaval časopise in razne listine, pa nič rekel. Vsi so vedeli, da se pripravlja huda nevihta. In ko se je gospodar dovolj pripravil in samega sebe nakorajzil, je vstal, se obrnil v zid in začel vpiti tje v zid, da so se kar iskre kresale, enčes, da tako ne bo šlo, da on kaj takega ne bo trpel in amen. Ko se je nakričal in navpil, se je obrnil in odšel iz ofice, sam s seboj zadovoljen, da je uradnikom povedal, kar jim je šlo.

Nekako tako korajžo imam tudi jaz, tako pravijo, zato pa menda tako dobro izhajamo pri nas, kjer smo vsi za enega, eden za vse.

Pa naj bo to že kakor hoče, eno je gotovo, da bom namreč četrtega snel, pa če ga bom moral pri belem dnevu z lučjo iskati.

SPLITSKEMU NADŠKOFU

V plamenih rdečega pekla

Spomini političnega kaznjence
Spisal: ALBIN BREZNIK

Moskovljani so bili nenadkriljivi v spletakarstvu in demagogiji. Nalili so pri belem dnevu dokazati, da je temna noč, seveda le globoko razredno zavajnim ljudem... Po dolgotrajnih prepirih so se vendar pomirili in postavili, da varujejo ugled KUNMZ, enotno fronto.

Intelektualci idiologi, ki so jih sorodniki dobro oskrbovali z živili, so s pomočjo marksistične teorije dognali, kako lahko ostanejo člani "zajednice", a vendar sami pojedjo svoje kotle, torte in marmelade. To teorijo so spremenili v prakso tako, da so odšli poleti v samotni zapor, pozimi pa v bolnico. Kadar je namreč kdo dobil obvestilo, da v nekaj dneh prispe pošiljka z živili, je dove 38 stopinj temperature in bil odšel v bolnico. Ljudje, ki so bili res bolni, pa so morali zaradi pomanjkanja prostora ostati na oddelku. Med te junake dvoživke je spadala le rdeča aristokracija, kakor znani profesor, specialist za narodno vprašanje, drugi profesor in nečak judovskega bančnega ravnatelja, ki se po ves teden ni umil, kaj šele, da bi si zavezal trakove na čevlji. Po njegovem mnenju so bili to buržujski predsodki. Po svoji zunanosti sta bila profesorja podobna Patu in Patachonu v vlogi svetovne revolucije. Za njima je šepal rdečelasi judovski trgovec, ki se je celo v zakaj v svojih stanovitih poru uril v svojih stanovitih sposobnostih in je zato dobil priimek "tandler".

Kdor se je zameril kakemu komisarju, je občutil posledice, kakor na primer neki inozemski komunistični obsojenec. Kaznjenci nimajo denarja pri sebi, temveč vodi uprava račun o njihovih osebnih izdatkih in prejemkih. Dobe le končno knjižico. Omenjeni inozemec je bil dobro založen z denarjem, ali kot član "zajednice" je moral nakupovati po ukazih komisarjev. Z drugim inozemcem sta nekoč vtihovala nekaj tuje valute in preko Kurnika kupila na "borzi" cigarete. Kurnik jima je pri kajenju pridno pomagal, nato pa ju je prijavil "zajednici" zaradi zločina zoper zaščito kolektivizma. Rhovna komisija je čakala z odsodbo, dokler sta imela kaj denarja v zalogi. Na srečo je bilo v komuni preko deset odstotkov sifilitikov, za katere so da se denarna sredstva obtožen čimprej posušijo, takoj nakupili zdravil. Šele potem so ju kot izdajalca koristili proletariata izključili. Star sindikalist je obsodbi ugovarjal, a je zato še sam zletel iz "zajednice" in za spomin odnesel krvav nos.

Tisto pomlad sta umrla dva komunisti. Prvi je bil epileptik, sicer Kurnikovega kova, ni

You Must Have Vitamins A and D
You must have Vitamin A as an aid in protection against infections which are more likely to occur in the nose, throat, eyes, ears and sinuses, when there is a deficiency of this vitamin.
You need Vitamin D to help the body make proper use of the calcium and phosphorus in your diet.
If you are not getting enough of these two important vitamins, take a ONE-A-DAY brand Vitamin A and D Tablet every day and insure your normal requirements.

ONE A DAY
VITAMIN A AND D TABLETS

Kako je bilo pod Nemci in partizani no Gorenjskem

(Piše Jeseničan Albin Gaser)

Kot prva odpeljejo Stareta Valentina, krojača iz Češnjice št. 59 in Rozman Jakoba od istotam št. 61. Oba zavedna Slovencev — protikomunisti. Rozman eden izmed najnatejnjih braniteljev delavskih pravic, organizator krščanske delavske organizacije ŽZD, podžupan občine Srednja vas, mora predno ga reši spirt prestati strahotne muke, živemu režejo komunistične zveri jermena razhrbta, na prsih mu izrežejo komunistični znak srp in kladivo. Tudi njegovemu sotrpnu Staretu se ni dosti bolje godilo.

Nadaljnje žrtve so Arh Alojzij, žel. delavec iz Češnjice 42, Odar Franc, mizarski mojster (Tišlerjev) iz Srednje vasi, čevljar Janez Sodja (Mežnarjev) iz Srednje vasi, delavec Arh Anton, Spančev, Odar Franc delavec, oba iz Srednje vasi. Vsi navedeni so bili zavedni Slovenci, cerkveni pevci in člani katoliškega prosvetnega društva. Njih trupla počivajo na raznih mestih po bohinjskih gozdovih, ker niso hoteli zatajiti svojega rodu in vere.

V spodnji dolini ostane nemška posadka v Boh. Bistrici. To je edini kraj v Bohinju, kjer se še drže Nemci vsled pomanjkanja vojaštva, ker fronte zro noč in dan velikanske množine vojaštva.

V Bohinjski Bistrici živi bivši župan F. Mavrič. Niti od daleč mu ne pride na misel, da bi si s sodelovanjem z okupatorjem omadeževal svoje dobro ime, katero si je pridobil z dolgoletnim javnim delom za dobrobit celega Bohinja. Mimo županiških poslov je opravljal tudi posle člana okrajnega cestnega odbora, bil je agilen član okrajne blagajne itd. Svest si svoje čiste slovenske vesti se odpravi poletnega dne 44. leta, da se v Bohinjskem jezeru okoplje. Okolice jezera kontrolirajo partizani, Mavrič to ve, pa saj nima ničesar na vesti. Noče pa verjeti, da mora izginiti vsakdo, ki ima ugled in vpliv pri ljudstvu, vsak o katerem kom. partija namo sumi, da bi ji bil lahko nevaren. In to postane zanj usodno. Prav pri jezeru ga snamejo partizani in odvedo preko Vogarja v planino Grintovca, odkoder se ni vrnil več. Kljub dobrim zvezam z OF., katere je gojil njegov zet in njegovemu prizadevanju, izgine vsaka sled, pravtako kot z čolnarskim mojstrom Žmitkom in njegovo sorodnico roj. Grobotkovo iz Boh. Bistrice, katere dva so tudi odpeljali partizani iz Stare Fužine v gore na zaslivanje.

Razmere v gozdu postajajo radi komunistične strahovlade vedno neznosnejše. Vse kar

more pobegne. Seveda če dezerter pade v roke terencem, ga ti izroče komunističnim krvnikom in potem gorje prizadetemu. Zato se rajši puste ujeti, če je le prilika in tvegajo konec, taborišče in glad, kakor bi se nadalje prenašali glad, trpljenje in uši v gozdu. Vsled tega se rdečijo vrste v gozdu. Partijski hite zato mobilizirati vse, kar je mogoče.

Vsled vojnih razmer nastane v železnarnah Kr. ind. družbe pomanjkanje delavcev. Nemci pripeljejo na Jesenice večje število mladih Francozov, ki so morali iti od doma na delo v Nemčijo.

Ob razsulu Italije se razpuste taborišča internirancev po Italiji. Mnogo Slovencev iz ljubljanske pokrajine se ne more vrniti domov, na Dolenjsko. Veliko teh, ki iščejo zaposlitve, da se prežive, pošlje delovni urad na Jesenice in Kranj in po ostali Gorenjski v različne tovarne. Na Jesenicah nastani tovarna te in Francoze v taborišču, postavljenim tik pod hri dom Mežakljo. V poletju 1944 obkolijo neke noči partizani to taborišče in mobilizirajo vse kar dobe doma. Med drugim ljudje večje število Francozov. Dasi ravno se ta mobilizacija vrši pred očmi Nemcev, vendar ti ne ukrenejo ničesar, da bi preprečili rekrutacijo. Šele potem, ko odide ana skupina na desno, druga na levo v gozd prične streljati protiletalsko topništvo in mnogim se posreči pri tej priliki utoči. Druge odpeljejo partizani preko Poljan in Mežaklje in Rudnega polja v Bohinj in dalje na Primorsko.

Iz mobiliziranih Francozov formirajo posebno francosko četo. Obljubujejo jim, da jih bodo predali ko pridejo v bližino Trsta, angleškimi oficirjem, ser vodo, da Francozi niso vojni služiti slov. partizanom, saj se na ponovne v Francozičin pisane letake, ki vabijo Francoze v gozdovje, ne odzove nihče. Dva, trije francoski komunisti namreč odšli kmalu po prirodu v hosto, pa se kmalu vsi preselijo na oni cvet.

Ko pridejo v bližino Trsta, se seveda partizani ne zmenijo za obljube. Oditi morajo z ostalimi proti Notranjski. V bližini Logatca se večini teh posreči, da pobegnejo in se preko Ljubljane vrnejo na delo v tovarno na Jesenice, zatrjujoč tako kakor marsikateri slovenski partizanski begunec, da se raje puste na mestu ubiti, kot iti še enkrat v komunistični pekel v gozdu, kjer niso več človek, kjer te sme mučiti in ubiti vsaka partizanska vlačuga.

Medtem, ko pošten Slovenec ne sme v gozd niti po najnujnejših opravkih, ko ne sme niti v posamezne vasi, ki leži v bližini gozda, se smejo čistokrvni Prusi, pijavke, ki so pile kri slovenskemu narodu že desetletja svobodno sprehajati po vseh gorah in planinah.

Tako n. pr. županuje na Jesenicah kot tretji nemški žu-

pan za časa nemške okupacije inž. Kurt Hoffmann, pruski državljani. Ta biva na Jesenicah že 25 let in je slovenski kruh, pa ne trdega ovsenega, ampak belo pogačo iz najboljše pšenične moke. Saj je bil dolgovrosto let obratni in tehnični ravnatelj kr. ind. družbe, kasneje pa trgovski zastopnik mnogih nemških tvrdk. Po svojih zvezah se mu posreči, da dobi dovoljenje za nakup zemljišča pri sv. Križu nad Jesenicami, tik ob nemški meji, celo zakupnik občinskega lova postane.

Na kupljenem zemljišču si postavi vilo, katero razkošno opremi. V tednu pred izbruhom vojne odide dobro založen s hrano z drugimi nemškimi državljani, katere je Hitler pozval, da zapuste jugoslovansko ozemlje, na Koroško. Vrne se prekasno, da bi mogel prevzeti župansko mesto, za katero je bil določen po petekolonicah in Kulturbundu, že v mesecu februarju 1941. Nemški župan na Jesenicah postane Lukmann Karol. To ga zelo vznemolji, vendar ne v takšni meri, da bi tudi tega spremenil svoje protislovsko in protijugoslovansko mišljenje. Ko v nemcem razgovoru s pametnimi in slovečanskimi razlogi ne more upravičiti nemškega divjanja se odreže: "Vae victis," "gorje premaganim." In tega načela se drži tudi v bodoče. S svojimi zvezami bi bil lahko rešil marsikatega slovenskega človeka nasilne smrti, vendar tega kljub prošnjam njegovih nekdajnih slov. prijateljev ni hotel storiti.

Po Lukmonovi nasilni smrti prevzame županstvo sodr. Dr. Klein, eden izmed glavnih nacistov, ki so prišli med vojsko s Koroške na Jesenice. Ker je pa rasel na Jesenicah — njegov oče je opravljal službo knjižovodje pri kr. ind. dr. na Jesenicah, je toliko Jeseničana, da prepreči s svojim vplivom marsikatero nemško nakano. Pa mora oditi v voj. službo. Sedaj prevzame vodstvo občine inž. Hoffmann. Vse je prepričano, pa se bodo razmere še nadalje zboljšale. Vse se je pa tudi motilo. Mar je njemu dobrobit občanov, on je Prus, občan Slovenec. Z njimi sme postopati Gestapo, kot se ji pač zljubi. (Dalje prihodnjič)

— Neki tirolski trgovec je patentiral pisalni stroj, ki je tako majhen, da ga lahko spravi v žep telovnika.

MALI OGLASI
Ali preveč pijete?
Najboljše sredstvo proti preobilni pijanji je
INNEBRIN
Poiskusite enkrat. Dobi se le pri
MANDEL DRUG
15702 WATERLOO RD.

STANDARD BEER
BY THE CASE
\$2.75
BEST OHIO WINE
\$2.75 gal.
EMERY'S BAR
961 ADDISON RD.

Soba in garaža
Odda se lepa opremljena soba moškemu; dobi tudi garažo. Zglasite se na 942 Herrick Rd. par blokov vzhodno od Kultur-nega vrta. (218)

Tomeova Cvetličarna
SLOVENSKA CVETLIČARNA
Cvetlice za vse slučaje
Lepo delo in točna postrežba
14311 ST. CLAIR AVE.
Tel. GL 4316

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Poceni naprodaj
Naprodaj je stanovanjska hiša (rooming house) 10 sob kompletno opremljene; dohodki so \$150 na mesec. Hiša se nahaja na E. 70. cesti. Vprašajte na 6704 St. Clair Ave. ali pokličite KE 4963. Cena je \$9,500. (220)

Furnezi
Novi furnezi za premog, plin, olje, gorko vodo ali paro.
Resetting \$15 — čiščenje \$5
premenjamo stare na plin ali olje
Thermostat
Chester Heating Co.
1193 Addison Rd. — EN 0487
Govorimo slovensko (x)

Sobe iščeta
Dva poštena moška bi rada dobila v najem 3 sobe s prostim vvhodom. Imata svojo opremo. Vzameta tudi garažo, v najem. Kdor ima kaj pripravnega, naj pusti naslov v uradu tega lista. (Nov. 6, 8, 11)

Krompir naprodaj
Naprodaj je fin krompir, kaktahdin in green mountain, pripljan s farm. Cena je \$3 in \$3.35 za 100 funtov. Zglasite se pri Mrs. Cebular, 15420 Lucknow Ave. ali pokličite KE 2767. (Dec. 6)

Oglejte napol-bungalow!
Na 236. cesti blizu Babbitt Rd. sta naprodaj 2 hiši za ceno ene, 8 sob, napol bungalow in 4 sob za 1 družino, napol bungalow. V hiši je parlor, jedilnica, velika kuhinja, zajtrkovalna soba; ena spalnica, kopalnica in sončna soba v pritličju, 4 spalnice zgorej; pršna kopel in toilet v kleti, soliden dovoz, garaža, lot 50x156. Enodružinska hiša ima 4 lepe sobe. Hiše so v lepi okolici. Pokažejo se samo po dogovoru.

Service Realty Co.
12503 Superior Ave.
LI 1965 (218)

Grelec naprodaj
Naprodaj je grelec na vodo (circulating coal heater), rabljen samo 6 mesecev, cena je \$20. Vprašajte na 814 E. 156. St. ali pokličite LI 7944. (219)

Za 6 družin
Naprodaj je zidan apartment za 6 družin; 4 stanovanja po 3 sobe, 2 po 6 sob; letni dohodki znašajo nad \$2500. Gorkota na plin. Cena je samo \$15,800.

Porath Realty Co.
10522 Superior Ave.
Mr. Pausic
KE 8064 RA 5777
(220)

THE OSBORN MFG. CO.
5401 Hamilton Ave.
(220)

MALI OGLASI

SEDMAK
Moving & Storage
ALSO
LIGHT EXPRESSING
1024 E. 174 St.
KE 6580

GEORGE PANCHUR
in SINONI
TRGOVINA Z RAZNOVRSTNIMI BARVAMI IN STENSKIM PAPIROM
Papiramo in dekoriramo
16603 Waterloo Rd.
KE 2146

Kadar potrebujete
zavarovalnino
proti ognju, viharju, za automobile, šipe itd. se lahko in zanesljivo obrnete na
L. Petrich — IV 1874
19001 KILDEER AVE.

BELO DOBIJO

VEČ POMOČNIC ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okolici

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 35 let starosti naj se priglaciojo

\$29 za 40 ur dela na teden

Hrana in uniforme zastoj.

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone Company

soba 901
700 Prospect Ave.

Moški in ženske
Izkušnja ni potrebna
Dobre delovne razmere
Dobra plača od ure
Stalno delo

American Box Co.
1900 W. 3 St.
Seranton Rd. bus
(218)

ženska za čiščenje
Sprejme se ženska za čiščenje in pranje; delo 2 dni v tednu; stalno delo. Pokličite IV 2460. (x)

Strojepiska
Sprejme se klerkinjo strojepisko za splošna pisarniška dela; stalna služba; 40 ur na teden. v okolici St. Clair Ave. in 55. cesti. Pokličite HE 7741. (220)

Licenziran kurjač
za ročni kotel
Stalno delo
Plača od ure

Tovarniški delavci
za razna nestrokovna in napol strokovna dela
Vsi štiti na razoplogo
Dobra plača od ure
Mnogo del od kosa

THE OSBORN MFG. CO.
5401 Hamilton Ave.
(220)

MALI OGLASI

SEDMAK
Moving & Storage
ALSO
LIGHT EXPRESSING
1024 E. 174 St.
KE 6580

GEORGE PANCHUR
in SINONI
TRGOVINA Z RAZNOVRSTNIMI BARVAMI IN STENSKIM PAPIROM
Papiramo in dekoriramo
16603 Waterloo Rd.
KE 2146

Kadar potrebujete
zavarovalnino
proti ognju, viharju, za automobile, šipe itd. se lahko in zanesljivo obrnete na
L. Petrich — IV 1874
19001 KILDEER AVE.

Preskrbel meso za svoje delavce. — Thomas F. Kearns, predsednik General Steel Products korporacije v Flushing, N. Y. je v času pomanjkanja mesa kupil 38 goved, katere je nameraval pobiti in meso brezplačno razdeliti med svojih 150 delavcev, kar je pa OPA preprečila.

V službi kalita

ZGODOVINSKI ROMAN

Ko je prišla povorka do hiše Abubekra, je ukazal Wadha el Ameri, naj obstanejo. Nato je stopil iz nosilnice in pomagal uljudno Fatimi iz nje.

— A sedaj nas vodi, gospodična, zakaj to je dom mrtvega tigra — reče Wadha el Ameri.

— Izvoli mi slediti. Mlada deklica je prekoračila nekoliko koridorjev, preletela sobe, da so po spremljevalci komaj dohajali. V osamljeni hiši so doneli koraki vojakov, rožljanje njihovega orožja je odmevalo po pustem prostoru. Deklica je šla mimo svoje sobe in nato krenila na levo proti ječam. Dobro si je zapomnila vse.

— Ali nas pelješ prav — je vprašal Wadha el Ameri, trepetaje vsled razburjenja.

— Ne boj se, svetli hadžib. — Naposled pridejo do ogromnih, težkih vrata.

— To so vrata ječe — reče Fatima. — A ne vem, kje so ključi.

— To je sitno — se rajezi hadžib. — Moramo jih razbiti, a to ne bo šlo tako lahko.

Nato ukaže dvema vojakoma, naj poiščeta kako sekuro ali kaj, da vlomijo vrata.

Vojaka sta odšla, a preteklo je dokaj časa, predno sta našla pripravno orožje.

Wadha je postal že nestrpen. Naposled prideta in prineseta nakak debel železen bat. Takoj se jeli razbijati vrata, a ključavnica je držala močno.

Wadha el Ameri jih je bodril in kazal, kako naj naredi.

Naposled se je posrečilo razbit ključavnico in odpreti vrata.

Iz ječe je prodiral strašno vlažen smrdljiv zrak, vonj po mrličih, tako grd, da so vojaki odskočili nazaj.

— Grom in strela, tu bi se moral človek zadušiti — reče neki star vojak ter se približa Fatimi. — Tu ni mesto za te. Ne hodi dalje, ker padeš v nezavest od tega smrada.

— Ne bojim se tega — odvrne deklica. In brez strahu gre dalje v temo.

— Čakaj, da prižgemo bakje — vzkligne za njo Wadha el Ameri.

Ko so prižgali luč, so šli naprej.

— Ali veš za prostor — vpraša Wadha.

— Vem, gospodar.

Ali pridemo kmalu tja?

— Takoj.

Bili so v sobi z mučilnim orodjem. Ona se ni ozrla na mučila in šla naprej. A naenkrat obstane. Oči se ji izbulijo. Po vsem, kar je vedela, bi se morala ječa, v kateri je bil Strežinja, nahajati tukaj.

Prestrašeno, bledih lic, ki so bila videti uprav pošastna, zaspeče hadžibu.

— Gospodar, tu bi moral biti.

— In?

— Ni ga.

— Ubij te strela, kaj govoriš — vzkligne hadžib, srdito gledajoč Fatimo.

V resnici je bila ječa prazna. Na tleh so ležali okovi. Našel se je tudi raztrgan kos obleke. V pesku so se videli sledovi sveži krvi.

Ne more biti dolgo, kar je tukaj živel človek — reče star vojak, kazaje na sledove.

— Skočite, poiščite, tecite. Mošnja dukatov onemu, ki mi najde Strežinjo živega ali mrtvega.

Obrazi vojakov začare pri tej ponudbi in za trenutek so odmevali vsi hodniki ječe od korakov iskajočih vojakov.

Ni trajalo dolgo, kar se vr-

nejo tožnih obrazov.

— Nič — vpraša hadžib.

— Nič — odgovore vojak.

— Nič — zavpije obupno deklica.

Med tem pa jo je hadžib opazoval, ali ga morda ni to dekle speljalo na led in hinavsko prevrila, ter ga spravila v nevarno past. Ali prvi pogled ga je poučil, da to ni mogoče.

Fatima je omahnila na kamen. Bila je blede, kakor smrt. Njene uste so postale modre. Pod očmi so se naredile velike temne črte. Videlo se je, da se sedaj in sedaj onesvesti.

Ne, ona ne more biti izdajalka. Hadžib je videl dobro.

— primite deklico — zauka-

že vojakom — in jo ponesite njim nekaj strašnega. A naj

ven, na sveži zrak. Poškropite jo s hladno vodo, drugače nam umre.

Brzo priskočijo vojaki in odne so Fatimo z nežnostjo, katere bi ne pripisoval človek surovim, priprotim vojakom, ljutem, katere ni odgojila mati, temveč so vzrastli divje v robstvu, odvedni iz domačije v detinskih letih, ko še niso vedeli prav, kaj je ljubezen, kaj usmiljenje.

Wadha je stopal za njimi mirk in zatopen v težke, črne misli. Dolgo je stal ob deklici, katero so položili na mehke preproge.

Ko je Fatima zopet odprla oči, in ko ji je kri nekoliko pordečila zbledela lica, se nagne Wadha el Ameri k nji in jo vpraša s tihim glasom?

— Ali ga zelo ljubiš?

Ona upre svoje velike, mile oči v njega in vzdihne.

— Oh, kako ga ljubim, gospodar!

— Mislim sem si, ubožica — zamrmra skozi zobe Wadha el Ameri in si jame gladiti brado.

— Ali kje je ta nesrečen mladenec? Morda se je zgodilo z njim nekaj strašnega. A naj

bo, kjer koli, najti ga moram. Ali kako in kje ...

In hadžib Wadha el Ameri sede na veliki kamen, ki je stal na dvorišču in jame misliti.

XVIII.

Nekoliko ur poprej, nego je Wadha el Ameri iskal Strežinjo v ječi, sta prišla v temni noči v ječo dva zakrinkana človeka. Videlo se je takoj, da jima je poznan vsak kot v hiši pokojnega Abubekra.

Njuni ključi so odpirali vrata. Nista se ozirala na posameznosti v hiši, temveč sta šla takoj po onem hodniku, ki pelje v ječe. Samo enkrat sta se

ustavila. Bilo je to pri nekih kamnitih stopnicah v najzadnjem delu hiše, že blizu stopnic, ki so vodile v ječo. Eden izmed njiju, večji in močnejši, jame trkati po steni in ko je začutil, kjer je otlina je pritislil na neki prostor. Za trenutek so zaškripala tajna vrata in prikazal se je tajni hodnik.

Dobro je — reče zadovoljno k manjšemu.

— Pokojni Abubekr, umirajoč, naju je prav dobro poučil o vsem. To je pot, ki naju dovede do njegovega zaklada. A treba je še, da izvršiva drugi del njegove želje.

— Da greva po jetnika?

— Da.

A on ne bo hotel iti z nama.

— Ne boj se. Šel bo z nama, kakor jagnje v klavnico. Opravim to že na tak zviti način, kakor umem to samo jaz.

— Prav praviš, Galib, v zvišjači ti ni nikdo kos. Prevaril bi celo modrega Salamona.

Galib, nekdanji stražnik stolpa Abubekrovega brata se zadovoljno nasmehne in pljune na tla, a ne odvrne ničesar.

— Mislim, reče drug, las-kajoč se — če bi bil ti na mestu Abubekra in njegovega brata, bi uspela zarota bolje. Ali najina bedna gospodarja sta bila preveč hrabra in premalo zvita.

— Molči o tem, česar ne razumeš — tleskne Galib z jezika.

— Vem, o dobro vem. O, ako bi ne bilo tebe, zgubil bi že davno svojo dušo na kakem strašnem mučilnem stroju. Samo tvoji zvišjačnosti se imam zahvaliti, da sva o pravem času pobegnili in to še celo ne praznih rok.

— Praznih rok! Tega naju naju čuva Alah. Morala bi poginiti od gladi ali pa se sva predati Wadhu el Ameriju, če ne, bi naju gotovo oddali oni, ki vedo za najino skrivališče, a molče samo zato, ker vedo, da jim bogato poplačava ta molk. Sicer sem se pa zal-nje čase že jel bati, da namazmajinka denarja, ker smo pre-več potrošili.

1885

1946

Naznanilo in Zahvala

Zalostnim in globoko potrtem srcem naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt posegla v našo družino in nam odvzela preljubljenega in nikdar pozabljenega soproga in očeta

John Zelko

ki je spreviden s sv. zakramenti po dolgi in mučni bolezni zatisnil svoje trudne oči in mirno zaspal večno spanje dne 9. oktobra 1946 v starosti 61 let. Doma je bil iz Velike Pristave pri Št. Petru na Krasu. K večnemu počitku smo ga položili dne 12. oktobra 1946 po cerkvenih obredih v cerkvi sv. Vida ter na Calvary pokopališče.

Prisrčno se želimo tem potom zahvaliti Rt. Rev. Msgr. B. J. Ponikvarju za molitve ob krsti in za spremstvo iz pogrebne kapele v cerkev. Ravno tako prisrčna hvala Rev. Francis Gabrovšku za opravljeno sveto mašo in za ganljive cerkvene pogrebne obrede.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so z nami sočustvovali in nam kaj dobrega storili v teh težkih in žalostnih dnevih, enako tudi vsem, ki so prišli pokojnega pokropiti, so pri njem čuli, nas tolažili ter se udeležili svete maše in zadnjega spreveda. Ravno tako Mr. in Mrs. Frank Garley in družini iz Pennsylvanije in Mr. in Mrs. Jerry Krajec iz New Yorka, ki so prišli in se poslovili od njega ob krsti ter ga spremili do groba.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo številnim darovalcem krasnih vencev, ki so okrasili krsto v blag spomin pokojnemu in sicer: Mr. in Mrs. Frank in Frances Brancel, E. 59 St., Mr. Anton Wavpotich in družina, Mr. Tony Krajec in družina, Mr. Jerry Krajec, Mr. in Mrs. F. Garley in Shiga družina iz Pennsylvanije, Mr. in Mrs. Mike Bowley, Mr. in Mrs. John Cerar, Mr. in Mrs. Edward Vidmar, Mr. in Mrs. Rudolph Brancel, Mr. in Mrs. Tony Kuret in družina, Mr. Frank Kuret, Mr. in Mrs. Frank Csanik in družina, Mr. in Mrs. Frank Segulin, Maver in Anzur družina, Mr. in Mrs. S. Rolih, Mr. in Mrs. John Rolih, Miss Barbara Carlson, Friends of American Metal Co., Boys and Girls of Richman Bros., društvo Anton Martin Slomšek št. 16 SDZ, in Members of Laguna Beach Police Dept., Calif.

Našo prisrčno zahvalo želimo izreči vsem, ki so darovali za svete maše za mirni počitek blage duše, namreč: Mr. in Mrs. Avenin, Mr. in Mrs. Mike Kolar, Misses Mary in Rose Kolar, Mr. in Mrs. Vidmar, Mr. in Mrs. Martinčič, Mr. in Mrs. Frank Kuret, Mr. Mike Morel, Mr. Krance, Mrs. Bradach, Mr. in Mrs. Sauric Jr., Mr. in Mrs. Nainiger, Mr. Anthony Mullec in družina, Mr. in Mrs. Mahne, Mr. Saruchar, Mr. in Mrs. Frank J. Brinovec, Mrs. Macek, Mrs. Hra-star, Mr. in Mrs. Urbančič, Mr. in Mrs. Martinčič, Mr. Anton Fidel, Mr. in Mrs. Stanley Shafts, Mr. in Mrs. Edward Chesnik, Mr. in Mrs. Perpar, Mr. in Mrs. Pucel, Mr. in Mrs. Sevgel, Mrs. Anna Hace, Mrs. Ju-

lia Makse, Mrs. Margaret Marolt, Jennie Medved, Mrs. Mary Morel, Mr. in Mrs. Kotnik, Mr. in Mrs. John Brancel, Mr. in Mrs. Steve Strunge, Mr. Mike Morel, Mrs. Krasovic, Mr. Paul Morel, Mr. in Mrs. Anthony Skettell, Mr. in Mrs. Suhadolnik, Mrs. Skully, Mr. Anton Zelko, Mrs. Gredence, Mr. in Mrs. Svigel, Mr. in Mrs. Frank Kutnar in družina, Jennie Medvet, Mr. in Mrs. Dekleva, Mrs. Mary Hočevár, Mrs. Jennie Gerbec, Mr. in Mrs. Urbančič, Miss Ann Koren, Richman Bros. Girls Shop No. 7, Miss Vera Novak, Mr. in Mrs. Zielinski, Mr. Kucar, Richman Bros., Mrs. Frances Garley, Mr. in Mrs. John Mullec, Mr. in Mrs. Rolih, Mr. in Mrs. Somrak, Miss Mae Powers, Mr. in Mrs. Al Maver, Mrs. Kodela, Mrs. Zrimsek, Mr. in Mrs. Joe Zelko in družina, Mr. Jura-čič, Mr. in Mrs. Fink, Mr. Znidaršič, Mr. in Mrs. Gerom, Mr. in Mrs. Albert Zivoder, Mr. in Mrs. Frank Zivoder St., Mr. Joseph Woldin, Mr. in Mrs. Woldin, Mr. in Mrs. Anthony Marolt, Mrs. Frances Susel, Kasic družina, Mr. Dobro in družina, Mr. Joseph Kastelic, Mr. in Mrs. John Primovic, Miss Vera Somrak, Miss Jo Mohorčič, Grebence družina, Mr. in Mrs. Spech, Mrs. Budic, Mrs. Sraj, Mr. in Mrs. Saurich Sr., Mr. Andy Valencic, Mr. in Mrs. Frank Legan, Mr. in Mrs. Valentine Mavko, Mr. in Mrs. Jos. Swift, Mr. in Mrs. Tomažin, Lenaršič družina in Mr. Frank Lenaršič.

Nadalje naj velja naša prisrčna zahvala vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago ob priliki pogreba.

Iskreno zahvalo naj sprejmejo vsi oni, ki so nosili krsto ter ga spremili in položili k večnemu počitku. Enako tudi iskrena zahvala članom društva Anton Martin Slomšek št. 16 SDZ za udeležbo pri sv. maši in za častno spremstvo na pokopališče.

Naša iskrena zahvala naj velja vsem, ki so nam izrazili sočutje s poslanimi sožalnimi pismi in kartami.

Prav prisrčno zahvalo izrekamo Zakrajšek Funeral Home za izvrstno urejen pogreb in vsestransko postrežbo v naše zadovoljstvo.

Če se je pa pomotoma kakšno ime prezrlo, prosimo oprostjenja ter se jim želimo najprisrčneje zahvaliti.

Predragi in nikdar pozabljeni soproga in skrben oče, dokončalo se je Tvoje mučno zemeljsko trpljenje in moral si nas zapustiti. V globoki žalosti nad Tvojo izgubo pošiljamo prošnje k Bogu, da Ti podeli večni mir v zaslužnem počitku v hladni ameriški zemlji in večna luč naj Ti sveti.

Zalujoči ostali:

JENNIE ZELKO, soproga
JEAN, hči
FRANCES BRANCEL, sestra v Clevelandu

V stari domovini pa zapušča zalujoče: sestro redovnico MARIJO CERBULA in JENNIE KURET

Cleveland, Ohio, 6. novembra 1946.

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLESKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00

in stane samo:

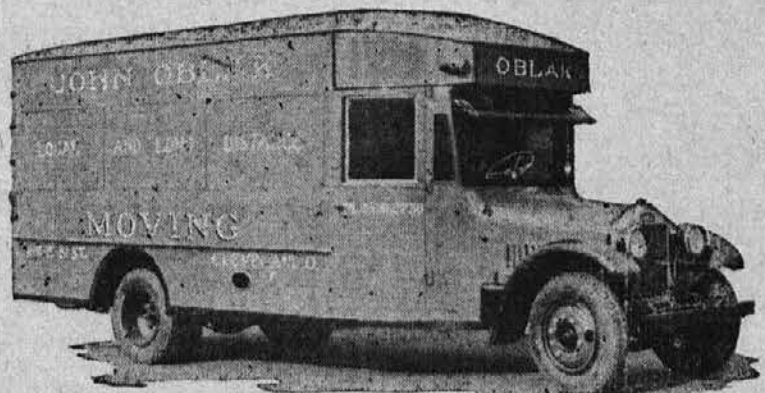
Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
HE 2730. 1146 E. 61st St.